

Til § 3. (Renter og andet Udbytte af Beholdninger og udestaaende Fordringer).

Til 1. Renter og Udbytte af Statskassens gennem Statsaktivkontorerne bestyrede udestaaende Fordringer og Værdipapirer. Til Tekstanmærkningen:

Det i Henhold til Lov Nr. 68 af 24. April 1903 angaaende St. Croix Fælles-sukkerkogerier oprettede Aktieselskab St. Croix Sukkerfabrik driver ikke selv det Selskab tilhørende Faktori paa St. Croix, men har truffet Overenskomst med Aktieselskabet „De danske Sukkerfabrikker“ om, at dette Selskab leder og driver Faktoriets indtil Udgangen af St. Croix Sukkerfabriks Regnskabsaar 1914—15, der udløber 31. August 1915. — Efter at A/S „De danske Sukkerfabrikker“s Tilgodehavende hos A/S „St. Croix Sukkerfabrik“ ved Udgangen af Regnskabsaaet 1913—14 var vokset til 552 292 Kr. 11 Ø., modtog Finansministeriet under 14. November 1914 en Skrivelse fra Bestyrelsen for A/S „St. Croix Sukkerfabrik“, hvori det meddeltes, at A/S „De danske Sukkerfabrikker“, der for sit Tilgodehavende hos „St. Croix Sukkerfabrik“ har Pant i alt, hvad dette Selskab ejer og ejendes vorder, er af den Formening, at den nævnte Panteret ikke vil kunne yde Sikkerhed for et saa stort Beløb, endside for et større. A/S „De danske Sukkerfabrikker“ har derfor af Hensyn til sine Aktionærer erklæret, at Selskabet ikke paa de tidligere Vilkaar alene mod den alt givne Sikkerhed ser sig i Stand til vedblivende at finansiere St. Croix Sukkerfabrik. „De danske Sukkerfabrikker“ har dog erklæret sig villige til at fortsætte med at lede Driften og i den Anledning vedblivende forstrække med fornøden Driftskapital, saafremt der kunde gives Selskabet Garanti for den Del af dets Udlæg — saavel Kapital som Renter —, der overstiger 500 000 Kr. og ikke i Forbindelse med det øvrige Udlæg kan dækkes gennem den omtalte Panteret. Uden saadan Garanti eller anden betryggende Ordning har A/S „De danske Sukkerfabrikker“ ikke anset sig for berettiget til at fortsætte Driften, men har været betænkt paa at fratæde som Forretningsfører for St. Croix Sukkerfabrik for derefter at indkræve, eventuel gennem Konkursbehandling at søge Dækning for sit Tilgodehavende hos A/S St. Croix Sukkerfabrik, for saa vidt Panteretten tilstrække kan. — Bestyrelsen for A/S „St. Croix Sukkerfabrik“, hvis Aktiekapital andrager 750 000 Kr., har derfor henvendt sig til Statskassen som Ejer af Aktier til Beløb 377 875 Kr. med indtrængende Anmodning om, at Finansministeriet vil søge at tilvejebringe den fornødne Hjemmel til, at Statskassen overtager den af A/S „De danske Sukkerfabrikker“ forlangte yderligere Garanti.

Denne Henvendelse foranledigede, at Finansministeriet sammenkaldte Repræsentanter for A/S „St. Croix Sukkerfabrik“, A/S „Den vestindiske Sukkerfabrik“, Sukkerfabrikken „la Grange“, A/S „De danske Sukkerfabrikker“, Plantageselskabet „Dansk Vestindien“ samt nogle af Finansministeriets Embedsmænd til et Møde for at forhandle om Muligheden for at opnaa et Samarbejde mellem de tre vestindiske Sukkerfabrikker for derigennem at søge at opnaa et bedre økonomisk Resultat af Driften. Paa dette Møde, der afholdtes den 7. December 1914, vedtoges det at nedsætte et Udvalg med Geheimekonferensraad G. A. Hagemann som Formand til at overveje Sagen. Dette Udvalg afgav under 10. April 1915 en Betænkning, der gaar ud paa, at et Samarbejde mellem Fabrikkerne ikke lader sig gennemføre, og Finansministeriet har derfor maattet tage det af Aktieselskabet „De danske Sukkerfabrikker“ rejste Garantispørgsmaal op til Overvejelse.

De samme Grunde, der har ført til, at Statskassen fra første Færd har støttet Dannelsen af en Sukkerfabrik paa St. Croix, bør formentlig medføre, at Staten ikke kan gaa ind paa, at Fabrikken gaar ud af Drift. Enten maa da Statskassen modtage det fra „De danske Sukkerfabrikker“ fremkomne Tilbud, eller ogsaa maa A/S St. Croix Sukkerfabrik selv overtage Driften, hvilket i Virkeligheden vil sige det samme, som at Statskassen selv maa overtage Driften. Hertil kræves imidlertid, at A/S „De danske Sukkerfabrikker“s Tilgodehavende udbetales, samt at der tilvejebringes fornøden Driftskapital. Dette vilde blive en meget kostbar Foranstaltning, og Udsigten til Held vilde ikke være stor, da Statsdrift efter Erfaring er kostbar, og det ikke vilde være let at finde en Bestyrer, der kunde paatage sig saavel den økonomiske som tekniske Ledelse af Fabrikken paa tilfredsstillende Maade. — Finansministeriet ser derfor ikke